

Walenty Sieczka

Official Number	781405
Rank	polski: plut.strzel.pokł./300 DB/ brytyjski: Sgt
Date of birth	1910-02-05
Date of death	1941-06-19
Cemetery	Jonkerbos War Cemetery Wsp. 51.82226, 5.830374
Grave	
Photo of grave	
Country	Holandia
Period	II Wojna Światowa

Source

Informacja:

www.gov.pl/web/kultura/uroczystosci-upamietniajace-polskiego-lotnika-z-dywizjonu-300

Zdjęcia: www.facebook.com/commonwealthwargravescommission/

Walenty Sieczka urodził się w dniu 05.02.1910 r. w Opatowie, powiat Kępno, Województwo Poznańskie. Pochodził z wielodzietnej rodziny Piotra i Marii z d. Bykowskiej, utrzymującej się z rolnictwa oraz prowadzenia sklepu kolonialnego i wiejskiej karczmy. Od dzieciństwa wychowywany był w duchu patriotyzmu przez rodziców, którzy organizowali spotkania literackie i teatryki dla miejscowej ludności propagując polską literaturę zakazaną pod zaborem pruskim. Ukończył cztery klasy szkoły powszechnej i sześć klas Państwowego Liceum Klasycznego w Kępnie. Po ukończeniu edukacji szkolnej wstąpił ochotniczo do wojska w dniu 21.10.1928 r. Jego pierwszym przydziałem był 3 Pułk Lotniczy (PL) w Poznaniu. Po zaprzysiężeniu z dniem 20.12.1928 r. otrzymał stopień szeregowego i skierowanie do 31 Eskadry Liniowej stacjonującej na poznańskim lotnisku w Ławicy. W okresie od stycznia do czerwca 1929 r. odbył kurs w szkole podoficerskiej w 3 PL uzyskując w jego trakcie awans na starszego szeregowego w dniu 03.05.1929 r. Następnie od czerwca 1929 r. rozpoczął służbę w Eskadrze Treningowej 3 PL szkoląc się jednocześnie jako mechanik samolotowy. Dodatkowo w listopadzie i grudniu 1929 r. wykonywał obowiązki instruktora przy szkoleniu rekrutów. Szkolenie techniczne zakończył w marcu 1930 r., po czym rozpoczął kolejny kurs, tym razem dla strzelców płatowcowych w Lotniczej Szkole Strzelania i Bombardowania w Grudziądzu. Jednocześnie w dniu 19.03.1930 r. otrzymał awans na stopień kaprała. We wrześniu 1930 r. ukończył szkolenie strzeleckie i został przeniesiony do rezerwy.

Jego kontakty z wojskiem jednak na tym się nie skończyły. Pomimo tego, że w życiu cywilnym rozpoczął karierę handlowca, jako rezerwista zobowiązany był do brania udziału w ćwiczeniach rezerwy macierzystej jednostki, które odbywały się w okresie letnim co dwa lata. W 1934 r. podczas takich ćwiczeń, które odbyły się w sierpniu i wrześniu otrzymał w dniu 27.09.1934 r. awans na plutonowego rezerwy. Kolejne ćwiczenia miały miejsce we wrześniu 1936 r. Dwa lata później, wziął udział w kolejnych manewrach, tym razem w ramach 2 Pułku Lotniczego w Krakowie, do którego otrzymał przeniesienie.

W przededniu wojny, 24.08.1939 r. został zmobilizowany do 123 Eskadry Myśliwskiej 2 PL z przydziałem do plutonu obrony przeciwlotniczej. Tydzień później wraz z macierzystą jednostką, którą włączono w skład IV/1 Dywizjonu Brygady Pościgowej, przeniósł się na lądowisko w Poniatowie koło Jabłonny. W trakcie działań wojennych we wrześniu 1939 r. pełniąc funkcję szefa obrony przeciwlotniczej 123 Eskadry przeszedł szlak bojowy swojej jednostki zakończony przekroczeniem w dniu 18.09.1939 r. granicy polsko-rumuńskiej w Kutach. Do grudnia 1939 r. przebywał w obozie dla internowanych w Rumunii. W trakcie ewakuacji wraz z jedną z grup lotników pod koniec 1939 r. został przetransportowany drogą morską do Francji, gdzie 27.01.1940 r. trafia do Lotniczej Stacji Zbornej dla polskich żołnierzy w Septfonds.

Po wejściu w życie polsko-brytyjskich uzgodnień w sprawie utworzenia jednostek polskiego lotnictwa w Wielkiej Brytanii, Walenty Sieczka znalazł się w grupie lotników, którzy zostali wysłani z Francji na wyspy brytyjskie, aby stać się trzonem formowanych pierwszych dwóch dywizjonów bombowych

Polskich Sił Powietrznych. Został przetransportowany drogą morską do Anglii i w dniu 23.03.1940 r. zameldował się w Bazie Lotnictwa Polskiego w Eastchurch. Przeszedłszy pomyślnie badania lekarskie otrzymał nr ewidencyjny 781405 i trafił do formującego się 305 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Wielkopolskiej" stacjonującego w bazie w Syerston. Wkrótce rozpoczął kolejne etapy szkolenia obowiązującego w Royal Air Force (Królewskie Siły Powietrzne). Po przejściu odświeżającego kursu dla strzelców samolotowych otrzymał brytyjski stopień Sergeanta i został w dniu 14.02.1941 r. przeniesiony do 18 Operational Training Unit (Jednostka Wyszukolenia Bojowego) w Bramcote. Tam dołączył do załogi dowodzonej przez plut. pilota Władysława Paleniczka i wraz z nią przeszedł końcowy trening operacyjny przygotowujący do wykonywania zadań bojowych. 18.04.1941 r. jego załoga oznaczona nr 6 została ostatecznie przydzielona do 300 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Mazowieckiej".

W nowej jednostce latanie bojowe rozpoczął udział w nalocie na niemiecki port w Emden nocą 02/03.05.1941 r. Do końca maja wykonał kolejne cztery loty bojowe, w tym na tak silnie bronione cele, jak Brema, Hamburg i Kolonia. Następcy miesiąc również stał pod znakiem intensywnych nalotów załóg 300 Dywizjonu na centra przemysłowe III Rzeszy. Walenty Sieczka bombardował kolejno: Düsseldorf (11/12 czerwca), Osnabrück (12/13 czerwca) i Duisburg (16/17 czerwca). Nocą 18/19 czerwca 1941 r. wystartował do swojej operacji nr 9, której celem była ponownie Brema. Po wykonaniu zadania, w drodze powrotnej jego Wellington W5665 BH-M w trakcie przekraczania brzegu holenderskiego w

okolicach Waddenzee został zaatakowany przez nocnego myśliwca. Po krótkiej walce ciężko uszkodzony bombowiec runął do wody. Skokiem na spadochronie uratowali się dwaj członkowie załogi: por. obs. Wiktor Cebrzyński i plut. radio-operator Stanisław Winek, którzy wkrótce zostali wyłowieni z wody przez Niemców i trafili do niewoli. Pozostali członkowie załogi (plut. pilot Stanisław Paleniczek, sierż. pilot Józef Domański, plut. strz. Piotr Bańkowski i plut. strz. Walenty Sieczka) poległ w płonącym samolocie.

Plutonowy Walenty Sieczka za zasługi wojenne został odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Medalem Lotniczym oraz Polową Odznaką Strzelca Samolotowego nr 47.

Grzegorz Korcz